

Juni - 1969.

Kjære President og Rotarykamerater.

Jeg takker hjærteligst for at Trondhjem's Rotaryklubb har valgt mig som æresmedlem i klubben efter att min fysiske evne til å møte i klubbens møter som aktivt medlem er opphørt.

I mitt yrke som adm.dirrektor i ett forsikringsselskap som har passert 100 år er jeg ved flere leiligheter tildelt den rolle å tilkjⁿⁿgi anerkjennelse i en eller ^{en} form til funksjonærer som har tjent lette forsikringssekap i 50 år. Etter slike oppdrag har den tanken meldt sig hos mig. Burte ikke denne ære vært delt mellem den trofaste funksjonær og den bedrift hvor han har følt sig tilrettegjennem ett så langt tidsrum. Den samme tanken melder sig hos mig når jeg nu æres ved min uttreden av Rotary som aktivt medlem

~~av den klubben som aktivt medlem.~~ Etter de 43 år jeg har tilbrakt i klubben som aktivt medlem. Jeg har en sterk følelse av ~~at~~ att klubben og R.I.har en større andel i denne ære enn jeg selv har. Mitt personlige vennskap og samvær med Rotary Internasjonalk's stifter Paul Harris både i Norge og U.S.A.bidrar i høi grad til en slik følelse. Det var hans enkelhet som imponerte mig mest. Han var advokat men hadde spesialisert sig på å skape forlik mellem stridende parter. Han følte att han hadde visse evner på det område. Det ble kilden til idèen hvorfra R.I. sprang ut. Fra forhistorisk tid kjenner vi oppfordringen " Kjenn Dig Selv ".

Paul Harris's idè var : Hvorfor ikke ofre en time i uken for å lære hverandre å kjenne i ett enkelt og programmessig vennskap mellem representanter for samfunnets tallrike forskjellige yrker?

Den idèen engagerte mig og satte mig i funksjon i de roller som Rotary efterhånden tildelte mig. Det var en gave jeg fikk.

Jeg vil ikke tyge drøv på disse rollene, men når det nu gjelder ~~njakk~~ for mig en ny form for medlemsskap kan jeg ikke motstå fristelsen av å berette att jeg ifølge Paul Harris var den første som fremsatte forslag om att en rotarianer burte utnevnes til æresmedlem i R.I.

Ved min ankomst til New York på gjennemreise til Chicago fandt jeg på hotelrommet en meddelelse om att styret i New York ^{Klubben} gjerne ville ha' en samtale med mig. Det viste sig å være ett problem hvor styret gjerne ville ha' ett råd fra en europisk rotarianer.

Ifølge Rotary's lover skulle en ~~en~~ rotarianer strykes som medlem hvis han hadde en møteprosent under 40.

Konkurransen mellem klubberne om høieste møteprosent var en dominerende faktor for klubberne i U.S.A. og det var gode og tungtveiende argumenter for å efterleve disse lover. Der forkl imidlertid spesielle grunne for ett enkelt medlems lave møteprosent, om de ville gjerne høre min mening.

Rotarianeren som det gjalt hadde i klubben påhørt ett foredrag om valget av dommere og juryer i New York's mange distrikter som efter demokratiske prinsipper ble valgt av distrikternes innbyggere. Interessen for dette valget var sterkt redusert hos publikum og dommere og jurymedlemmer og ~~dommere og jurymedlemmer~~ ble i virkeligheten valgt av gangstere som dengang var velkjendt i U.S.A. Her var behov for samfunnstjeste og angjeldende rotarianer, som selv var advokat, fandt sig kaldt til en slik samfunnstjeste. Han ofret al den tid han kunne avse fra sin daglige dont, og reiste rundt tkl hvert eneste distrikt i New York og holdt foredrag til belysning av dette misforhold. Dette opptok så meget av hans tid att han ikke kunne møte regelmessig i klubbens møter. "Hvad ville Dere gjøre i ett slikt tilfelle i Europa?" Mitt svar var: " Den rotarianeren gjør jo det, vi snakker om i verkemøter. Stryk ham som aktivt medlem av klubben og gjør ham til æresmedlem uten møteplikt." Da jeg kom til Chicago forela jeg Paul Harris spørsmål og svar. Han var enig i mitt svar og den aktive rotarianer ble enstemmig innvalgt som æresmedlem i New York rotary klubben.

" Service above self " er store bevingede ord, men her forelå ett eksempel på at ett rotarymedlem i rotary var blitt inspirert til å strekke sig opp mot dette idealet.

" Kjenn Dig Selv " er det eldste " motto " vi kjenner. Det forefinnes på tempelruinene av Apollontemplet i Delfoi. Det sies intet om hvilken aldersklasse denne oppfordring er rettet til. Vi vet alle at tiden forandrer oss. Dette " motto " berøres av begrepet tid. Vi Vet ikke hvad dette begrep omfatter men jeg har funnet den beste definisjon hos kirkefaderen Augustin. Han sier: " Tiden kommer fra fortiden som ikke finnes lenger, strømmer inn i nåtiden som ikke består, og videre inn i fremtiden som enda ikke eksisterer. "

Det var stifterens hensikt å føre aktive ledende menn i forskjellige yrker i samfunnet ^{sammen} for å utvide bekjendskap med hverandre i vennskapelige former. Senior aktivt eller passivt medlemsskap kom senere som en gave til medlemmer som hadde funnet sig tilrette i rotarymøtene og nødig ville gi' avkall på dem. " Kjenn Dig Selv " må forutsettes å være rettet til en ~~begrenset~~ aldersklasse i samfunnet. Men hvad vet vi egentlig om oss selv? Hvad har vi lært av denne forhistoriske oppfordring? I det siste århundre har dette spørsmål vært gjenstand for vitenskapelig forskning under navn av Parapsykologi. Vi har observert egenskaper hos oss selv og andre mennesker som vi ikke kan forklare. Vi har gitt disse

observasjoner navne som Clairvoyance, Telepati, Telekinose o.s.v. Vi utforsker disse fenomener etter de empirisk-vitenskapelige metoder ~~metoder~~ som har befordret de enorme fysiologiske resultater som har funnet sted i vor kunnskap om naturen og dens krefter. Vi har lært at den menneskelige livsform er i besittelse av hittil uforklarlige egenskaper. Her ligger det nær å forta en sammenlikning med vor nærmeststående venn blandt de andre pattedyrene ^d Hunderne. Når to rotarianere fra forskjellige klubber møter hverandre utenfor ett rotarymøte, og ser rotaryknappen hilser de vanligvis på hverandre med ett vennlig smil, hvis ikke forholdene ligger tilrette for ett håndtrykk eller en samtale. Knappen kan sammenlignes med en gjensidig diagnose. De har begge vedkjendt ^{sig} de samme idealer/som rotarykamerater. Når to hunder av hankjønn møter hverandre stilles der også en diagnose. På muskelspendte ben går de bort til hverandre og lukter hverandre i enden. Derefter går de bort til nærmeststående tre, stolpe eller gatehjørne og skvetter på det. Dette er åensynlig også en form for diagnose. Når ett menneske blir alvorlig syk og bringes til et sykehus vil en prøve av urin og avføring være det første tiltak. Men her sker det ved hjelp av kjemiske midler. Hvis den gjensidige diagnose mellem de to hunder gir ett for begge tilfredsstillende resultat vil det gi sig uttrykk i en seksualbetonet lek mellem dem. Hvis der oppstår tvil ~~tvil~~ vil de reise bust, knurre og begynne å slåss. Hunden trenger ingen kjemiske hjelpemidler. Deres egen ^{egen} iboende luktesans er nokk. Hvor mange ganger den overkrider den menneskelige luktesans vet vi ikke men den må være betydelig. På det område har jeg som gammel jeger personlige erfaringer å støtte mig til. Også andre av vor jordiske slekninger har betydelig sterkere sanser på forskjellige områder enn vi har. Men de savner evnen til å tenke over det og bringe sine ^{deres} sltninger videre i skrift og ord. I værmelding, orientering, og veksling mellem sommer og vinter (hamstring) ligner ^{den} den menneskets evne til å tenke, men dyrkets iboende egenskaper dør ved individets død. De efterlater sig ikke erfaringer og sltninger til efterfølgende slektsledd. Vi kaller dette for instikter hos dyr og forstand hos mennesker.

I 1905, da Rotary ble stiftet, forekom et betydelig antal såkalte "Hemmelige Foreninger" som trodde de forvaltet eldgammel visdom og dramatiserte den bak lukkede dører. Det var ikke stifterens hensikt å følge det eksempel. Han villø føre ledende menn i samfunnets forskjellige yrker sammen for att de kunne utvide bekjennskap med hverandre, informasjon i vennskap i

møter en time i uken. Att de burte være aktive i sitt yrke var hans forutsetning. " Senior ækxiert medlemskap, aktivt eller passivt, kom senere som ^{nevnt.} en gave til medlemmer som hadde funnet sig tilrette i klubbmøtene og nødig ville gi avkall på dem.

" Kjenn Dig Selv " må antas å være rettet til en begrenset aldersklasse i samfunnet. Men hvad vet vi egentlig om oss selv idag ? Hvordan ^{er} vi forsøkt å oppfylle denne forhistoriske oppfordring ? I det siste århundre har dette spørsmål vært gjenstand for empirisk-vitenskapelig forskning under navn av Parapsykologi. Vi har oppdaget egenskaper både hos oss selv og andre som vi ikke kan forklare. (Vi har gitt disse oppdagelser ^{som nevnt} navne som clairvoyanse, telepati, telekinese o.s.v., og betjener av de samme metoder som den vitenskapelige forskning ~~særlig~~ har ført til på det teknologiske område. Vi vet att at mennesket er besittelse av egenskaper som vi enda ikke kan forklare.

Paul Harris var sig både instinkter og forstand bevisst. Han utelukket det underholdningsstoff som i årtusener hadde splittet mennesker. Politikk, religion og filosofi måtte ikke være underholdningsstoff hvis en foredragsholder bekjendte sig til en av disse disipliner til forkynnelse av personlig livssyn som for foredragsholderen selv var den eneste universelle virkelighet. Han var klar over att det for vore menneskelige sanser umålelige tomrom eller ingenmannsland som eksisterer mellem den universelle virkelighet og vore egne trosforestillinger om denne virkelighet dannet to fronter: Viten og Tro. Han var redd for att individuelle forsøk på å trengte inn i dette ingenmannsland ville hindre ett åpenhjærtet vennskap mellem representanter for de ~~to~~ forskjellige yrker i samfundet. Vennskap måtte være bindemidlet som forenet dem. I vennskap mellem menn melder sig imidlertid andre verdifulle egenskaper som eksempelvis sansen for humor. Det gledet han sig over som uttrykk for selvironi og vor egen erkjennelse av vor egen begrensning.

Som jeg ofte har hatt for vane å avslutte mine bidrag til underholdning i klubbens møter vil jeg også i dette, sandsynligvis siste, forsøk avslutte med ett tilskud fra det fond av humor som vor klubb disponerer over i de såkaldte " Trønderkrønger ":

" To rypejegere ble under rypejakten overfaldt av en så tykk fjellskodde ^{välgte den kurs de trodde var riktig.} Per ^{ikke først} og Ola hakk i hel etter ham. Plutselig ble Per borte og Ola kastet. Ola og Per sig ned og ropte " slo Du Dæ Per ? Dypt nedenfra fikk han Per's svar " Æ veit itj Ola, for æ har itj komme ner enda ".

Trondhjem Rotary Klub

Stiftet 25-1-1926

MØTESTED: BRITANNIA HOTEL
MØTETID: ONSDAG KL. 12.45

Trondheim, den 25. juni 1969.

Herr Reidar Brække,

TRONDHEIM.

Det var med dyp beklagelse at vi mottok din utmeldelse av Trondhjem Rotary Klub. Vi forstår imidlertid dine beveggrunner, og vi respekterer dem også. På den annen side kan du ikke vente at vi uten videre skal finne oss i å miste den formelle kontakt med vårt eneste gjenlovende chartermedlem, som gjennom så mange år har satt sitt markerte preg på klubbens utvikling og bidratt til å gi den det ansikt den har i dag.

Styret har derfor besluttet å opprettholde kontakten mellom deg og klubben i tiden fremover ved å utnevne deg som æresmedlem fra 1. juli 1969. På denne måten får vi også anledning til å vise vår takknemlighet for hva du har gjort for klubben fra og med dens start og til i dag. Æresmedlemskap er, som du vet, den høyeste æresbevisning noen rotaryklubb kan vise, og det vil være oss en stor ære og glede om du mottok utnevnelsen. Styrets vedtak er blitt meddelt medlemmene av presidenten og mottatt med akklamasjon.

Vi ønsker deg alt godt i tiden som kommer og håper at du snart finner det mulig å avlegge klubben et besøk.

M e d h i l s e n

Joh. Plev. Arentz
President 1968/69.

Besvart 20/7 med bilag

Reidar Brekke sen.

TRONDHEIM

Juni 1969.

Juni 1969.

Herra

Herr Rektor Joh. Chr. Arentz.

Kjære Rotarykamerat,

Jeg hadde hånet mundtlig å kunne takke Dig og klubben ~~for~~ den ære som er mig vist. Min arthrose har imidlertid redusert min bevegelighet og hindrer mig fra å delta i møter.

Jeg sender Dig imidlertid vedlagt en skriftlig takk og ber Dig - om Du så syns - å referere den i ett møte i klubben.

Med Rotary hilsen